

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen och lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det i mervärdesskattelagen görs tre ändringar som krävs för genomförande av Europeiska unionens direktiv som gäller harmonisering och förenkling av mervärdesbeskattningen av varor vid handel på den inre marknaden.

Enligt förslaget ska det till mervärdesskattelagen för det första fogas en bestämmelse som motsvarar direktivet om vilken av försäljningarna i en transaktionskedja inom Europeiska unionen som transporten av varorna ska hänföras till. Vilken försäljning transporten av varorna hänförs till inverkar på beskattningsmedlemsstaten för alla försäljningar i kedjan.

För att underlätta skattekontrollen föreslås det att mervärdesskattelagen dessutom ändras i enlighet med direktivet på så sätt att det som villkor för skattefriheten vid gemenskapsintern försäljning ställs att köparen har ett giltigt mervärdesskatte nummer och att skyldigheten att lämna sammandragsdeklaration fullgörs korrekt.

Vidare föreslås att det i mervärdesskattelagen tas in sådana bestämmelser om förenkling av den skattemässiga behandlingen av transaktioner i samband med arrangemang med avropslager som motsvarar direktivet, förutsättningarna för en sådan förenkling och de administrativa förpliktelserna i anslutning därtill. Med ett avropslager avses en situation där en säljare överför varor avsedda för en specifik köpare till ett lager i en annan medlemsstat på så sätt att köparen blir ägare till varorna först när köparen tar ut varorna ur lagret. Till följd av förenklingen behöver säljaren inte registrera sig som skattskyldig i den medlemsstat där lagret är beläget.

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen föreslås sådana ändringar som föranleds av de ändringar som enligt lagförslaget ska göras i mervärdesskattelagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2020.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	5
2.1 Lagstiftningen i EU.....	6
Kedjetransaktioner	6
Registreringsnummer för mervärdesskatt och sammanställning villkor för undantaget från skatteplikt vid gemenskapsintern försäljning	7
Förenkling som gäller gemenskapsinterna transaktioner i anslutning till avropslager	8
2.2 Lagstiftning och praxis i Finland	10
Hänförande av transporten vid kedjeförsäljning av varor	10
Mervärdesskattenummer och sammandragsdeklaration villkor för skattefriheten vid gemenskapsintern försäljning.....	10
Förenkling som gäller gemenskapsinterna transaktioner i anslutning till avropslager	11
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	11
3.1 Mervärdesskattelagen.....	11
3.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	12
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	13
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	13
6 SAMBAND MED INTERNATIONELLA FÖRDRAG OCH FÖRPLIKTELSE.....	13
DETALJMOTIVERING	14
1 LAGFÖRSLAG	14
1.1 Mervärdesskattelagen.....	14
6 kap. Skattefrihet vid internationell handel.....	17
1.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	18
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	19
3 IKRAFTTRÄDANDE	19
LAGFÖRSLAG	20
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	20
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	27
BILAGA	28
PARALLELLTEXTER	28
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	28
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	42

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Bestämmelser om det mervärdesskattesystem som ska tillämpas i Europeiska unionen finns i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*. Genom mervärdesskattedirektivet omarbetades rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.

Den grundläggande princip som internationellt tillämpas på mervärdesbeskattningen och andra indirekta skatter på konsumtion är att beskattningen sker i destinationslandet. Detta innebär att skatter på varor och tjänster uppbärs i det land där de konsumeras eller används.

Redan 1967 då det första gemensamma mervärdesskattesystemet antogs genom rådets första och andra direktiv (67/227/EEG och 67/228/EEG), förband man sig att införa ett slutligt mervärdesskattesystem som i handel medlemsstater emellan skulle fungera på samma sätt som i inrikeshandel. I samband med genomförandet av Europeiska gemenskapens inre marknad och slopandet av gränskontrollen mellan medlemsstaterna övervägdes det på nytt på vilket sätt varuhandel mellan medlemsstaterna skulle beskattas. Då var målsättningen att skatten på varor skulle uppbäras i ursprungslandet, så att samma regler skulle tillämpas vid handel på den inre marknaden som vid handel på den inhemska marknaden. De politiska och tekniska förhållandena var emellertid inte lämpliga för ett sådant system, så man antog ett övergångssystem för handel på den inre marknaden som infördes vid ingången av 1993, som fortsättningsvis i huvudsak baserar sig på destinationslandsprincipen. Mervärdesskattedirektivet innefattar emellertid ett principbeslut om att man från det tillfälliga systemet för handel på den inre marknaden ska övergå till ett slutligt system som bygger på att varor och tjänster beskattas i ursprungslandet. Övergångssystemet är i kraft tills det slutliga systemet införs.

Enligt övergångssystemet för handel på den inre marknaden delas den gränsöverskridande handeln med varor i fråga om transaktioner mellan företag in i två olika kategorier: överlåtelse som befriats från skatt i varornas avgångsmedlemsstat och gemenskapsinternt varuförvärv som i destinationsmedlemsstaten beskattas i samband med beskattningen i hemlandet. Systemet har ändrats genom det första och det andra förenklingsdirektivet åren 1993 och 1996 (92/111/EEG och 95/7/EG).

Med anknytning till kommissionens meddelande från 2011 (Meddelande om mervärdesskattens framtid – Mot ett enklare, robustare och effektivare mervärdesskattesystem som anpassats till den inre marknaden KOM(2011) 851) bekräftade rådet i sina slutsatser i maj 2012 att målsättningen med beskattning i ursprungsmedlemsstaten fortfarande är politiskt ogenomförbar. Kommissionen utredde tillsammans med företrädare för medlemsstaterna och de berörda parterna olika tänkbara sätt för hur destinationslandsprincipen kunde genomföras. I denna dialog ansåg flera medlemsstater och några företrädare för de berörda parterna att också ett sådant alternativ borde övervägas att det nuvarande systemet med handel på den inre marknaden endast reformeras i fråga om detaljerna utan att det görs någon fundamental reform. I dialogen fastställdes tre prioriteringsområden inom vilka det nuvarande systemet till att börja med borde förbättras: avropslager, kedjetransaktioner och bevisande av undantag från skatteplikt vid gemenskapsintern försäljning. Kommissionen och mervärdesskattesforumet tillsatte tre underarbetsgrupper bestående av några företrädare för medlemsstaterna och intressegrupperna för att utreda dessa ändringsobjekt. Underarbetsgrupperna lade fram sina förslag till behövliga ändringar i januari 2014.

RP 7/2019 rd

Efter ovannämnda dialog antog kommissionen 2016 en handlingsplan för mervärdesskatt – Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM(2016) 148). I handlingsplanen meddelade kommissionen bl.a. att den planerar att lägga fram ett förslag för att införa ett slutligt mervärdesskattesystem som tillämpas vid gränsöverskridande handel inom unionen och som baseras på principen att beskattning ska ske i destinationsmedlemsstaten för varorna. I sina slutsatser i maj 2016 upprepade rådet också sin ståndpunkt att principen om att beskattning ska ske i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung bör ersättas av principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten.

I sina slutsatser i november 2016 konstaterade rådet att medan kommissionen arbetar på det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, bör man under tiden förbättra det befintliga mervärdesskattesystem som gäller gränsöverskridande leveranser av varor. I detta sammanhang efterlyste rådet ändringar på fyra områden, och de ovannämnda underarbetsgrupperna lade fram förslag på tre av dessa områden:

— betydelsen av köparens registreringsnummer för mervärdesskatt: rådet uppmanade kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som syftar till att göra ett giltigt mervärdesskatte-registreringsnummer för den beskattningsbara eller icke beskattningsbara juridiska person, som tilldelats av en annan medlemsstat än den från vilken transporten av varorna avgick, till ytterligare ett materiellt villkor för undantag från skatteplikt vid unionsinterna leveranser av varor.

— kedjetransaktioner: rådet uppmanade kommissionen att föreslå enhetliga kriterier och lämpliga rättsliga förbättringar som skulle leda till ökad rättslig förutsebarhet och harmoniserad tillämpning av mervärdesskattereglerna vid mervärdesskattebehandlingen av transaktionskedjan.

— avropslager: rådet uppmanade kommissionen att föreslå ändringar av de nuvarande mervärdesskatte-reglerna för att möjliggöra förenkling och enhetlig behandling av avropslagerarrangemang vid gränsöverskridande handel. I detta sammanhang avses med avropslager en situation där en säljare överför varor till ett lager som står till förfogande för en känd förvärvare i en annan medlemsstat, och den förvärvaren blir ägare av varorna efter att dessa har avropats från lagret.

— bevisande av undantag från skatteplikt vid gemenskapsintern försäljning: rådet uppmanade kommissionen att undersöka möjligheterna att inrätta en gemensam ram med rekommenderade kriterier för de styrkande handlingar som krävs för att ansöka om undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser.

För att uppfylla rådets begäran lade kommissionen i oktober 2017 fram följande förslag:

— förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna, COM(2017)569,

— förslag till rådets genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller vissa undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner, COM(2017) 568, samt

— förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 avseende den certifierade beskattningsbara personen, COM(2017) 567.

RP 7/2019 rd

Med avvikelse från rådets slutsatser hade det föreslagits att vissa förfaranden ska kopplas till status som certifierad beskattningsbar person.

Ovannämnda förslag till direktiv innehöll också ett förslag till ändring av den principbeslutsartikel som ingår i mervärdesskattedirektivet och som gäller en övergång till ett ursprungslands-system. Enligt förslaget skulle den ursprungslandsprincip som nämns i artikeln ha ersatts med destinationslandsprincipen och också andra viktiga delfaktorer i det slutgiltiga systemet för handel mellan medlemsstaterna skulle ha fastställts. Avsikten var att detta skulle vara den första lagstiftningsåtgärden för införande av ett slutligt mervärdesskattesystem. Som en andra lagstiftningsåtgärd lade kommissionen 2018 fram ett förslag till direktiv med tekniska bestämmelser för genomförande av dessa hörnstenar (förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna, COM(2018)329).

Kommissionen har utarbetat en konsekvensbedömning av förslagen och ett sammandrag av den (SWD(2017) 325 och 326). Kommissionen gav samtidigt meddelandet Uppföljning av handlingsplanen för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM (2017) 566).

Rådet antog den 4 december 2018 följande författningar:

— rådets direktiv (EU) 2018/1910 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet för beskattning av handel mellan medlemsstaterna, nedan *förenklingsdirektivet*,

— rådets förordning (EU) 2018/1909 om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller utbyte av information i syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av arrangemang för avropslager, nedan *ändringen av förordningen om administrativt samarbete*,

— rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1912 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller vissa undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner, nedan *ändringen av genomförandeförordningen*.

I skäl 4 i förenklingsdirektivet sägs att till följd av rådets begäran och det faktum att det kommer att ta flera år för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för gemenskapsintern handel att genomföras, är dessa särskilda åtgärder, som syftar till att harmonisera och förenkla vissa regler för affärsverksamheter, lämpliga.

I förenklingsdirektivet ingår det inte någon ändring av den principartikel som gäller det slutgiltiga systemet. De särskilda åtgärderna har inte heller kopplats till begreppet tillförlitlig ekonomisk aktör.

Av de ovannämnda åtgärderna ingår de tre förstnämnda i förenklingsdirektivet. Den fjärde åtgärden ingår i genomförandeförordningen, som är direkt tillämplig lagstiftning. Genomförandet av direktivet förutsätter att mervärdesskattelagstiftningen i Finland ändras. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftningen i EU

Kedjetransaktioner

I avdelning V i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det om platsen för beskattningsbara transaktioner, dvs. vilken medlemsstat en transaktion beskattas i. Om varan inte försänds eller transporteras, ska platsen för leveransen enligt artikel 31 i direktivet anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då leveransen äger rum. Med leverans av varor, dvs. försäljning, avses enligt artikel 14.1 i direktivet överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar. Om varan försänds eller transporteras av leverantören, förvärvaren eller en tredje person, ska platsen för leveransen enligt första stycket i artikel 32 anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då transporten till förvärvaren avgår.

Med kedjetransaktioner avses på varandra följande försäljningar av samma varor som är föremål för en enda transport mellan två medlemsstater. Vilken försäljning transporten av varorna hänförs till inverkar på beskattningsmedlemsstaten för alla försäljningar i kedjan. De försäljningar som transporten inte hänförs till beskattas i enlighet med artikel 31 i den medlemsstat där varan befinner sig vid den tidpunkt då leveransen äger rum. Enligt EU-domstolens vedertagna rättspraxis ska i samband med kedjetransaktioner endast den transaktion som transporten hänförs till vara undantagen från skatteplikt om gemenskapsintern försäljning. De försäljningar i kedjan som sker före den gemenskapsinterna varuförsäljningen beskattas i den medlemsstat som transporten avgår från, medan de försäljningar i kedjan som sker efter den gemenskapsinterna försäljningen beskattas i den medlemsstat där transporten upphör.

I EU-domstolens avgörande har det tagits ställning till vilken försäljning transporten ska hänföras till. Klart är att om det är det första företaget i kedjan som ordnar transporten, hänförs transporten till denna första försäljning, eftersom den ordnas i egenskap av säljare. På motsvarande sätt, om transporten ordnas av den sista köparen i kedjan, hänförs transporten till den sista försäljningen. Om transporten ordnas av ett företag i mitten av kedjan, är det avgörande för hur transporten hänförs om företaget ordnar transporten i egenskap av säljare eller köpare. Det väsentliga är att undersöka vem som är den sista som övertagit rätten att som ägare förfoga över varorna då transporten inleds. Detta beror på att det vid överlåtelse av varor, dvs. försäljning, just är fråga om överföring av rätten att som ägare förfoga över varorna. Om det är det andra företaget i kedjan som ordnar transporten och rätten att som ägare förfoga över varorna redan har övergått till köparen, dvs. det tredje företaget i kedjan, när transporten inleds, agerar det företag som ordnar transporten i egenskap av säljare, dvs. transporten hänförs till den försäljning som utförts av den sistnämnda säljaren.

Trots att dessa principer i sig är klara är det inte alltid lätt att i praktiken fastställa vem som senast övertagit rätten att som ägare förfoga över varorna. Dessutom har det i medlemsstaterna tillämpats olika praktiska tillvägagångsätt.

För att harmonisera praxis och öka rättssäkerheten har det genom förenklingsdirektivet fogats en ny artikel 36a till avdelning V i mervärdesskattedirektivet, i enlighet med vilken transport av varor från en medlemsstat till en annan ska hänföras till en av försäljningarna i transaktionskedjan. När transportanordnaren är en annan säljare än den första säljaren, hänförs transporten i regel till den försäljning som riktade sig till transportanordnaren. Med andra ord anses transportanordnaren då ha ordnat transporten i egenskap av köpare. Om transportanordnaren emellertid har meddelat den egna säljaren sitt mervärdesskatteregistreringsnummer som beviljats av den medlemsstat där transporten av varorna inleddes, hänförs transporten till den försäljning

RP 7/2019 rd

som utförs av transportanordnaren. Då är försäljningen undantagen från skatteplikt som gemenskapsintern försäljning, förutsatt att de övriga villkoren uppfylls.

Registreringsnummer för mervärdesskatt och sammanställning villkor för undantaget från skatteplikt vid gemenskapsintern försäljning

Undantaget från skatteplikt vid gemenskapsintern varuförsäljning är en viktig delfaktor i det nuvarande övergångssystemet för handel på den inre marknaden. Det faktum att den som gör gemenskapsintern förvärv av varor får varorna i sin besittning skattefritt har emellertid ansetts vara ett reellt incitament till skattebedrägeri.

Enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna tillämpa undantag från skatteplikt vid gemenskapsintern varuförsäljning. Med gemenskapsintern varuförsäljning avses leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken transporten av varorna avgår. Beskattningsbarheten har i praktiken visats genom det registreringsnummer för mervärdesskatt som skattemyndigheten i destinationslandet beviljat förvärvaren. Numret ska enligt direktivet antecknas i fakturan för försäljningen.

Enligt EU-domstolens tolkning (C-273/11, C-587/10, C-24/15 och C-21/16) är förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt bara ett formellt villkor för rätten att undanta en gemenskapsintern varuförsäljning från skatteplikt. Detta leder för närvarande till situationer där medlemsstaterna, när villkoren inte har uppfyllts, endast kan ålägga böter eller administrativa påföljder, men inte vägra själva undantaget.

Genom förenklingsdirektivet har artikeln för det första ändrats så att ett materiellt villkor för undantaget från skatteplikt för gemenskapsintern varuförsäljning är att förvärvaren ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten av varorna avgår och att förvärvaren har meddelat säljaren detta nummer. Säljaren ska, liksom även för närvarande, kontrollera om kundens registreringsnummer för mervärdesskatt är giltigt via systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES-systemet) innan undantaget tillämpas. Det blir därför ingen praktisk skillnad för säljaren, men konsekvenserna kan bli anorlunda eftersom undantaget kan avvisas, om kunden inte har något registreringsnummer för mervärdesskatt.

Inom det nuvarande övergångssystemet baserar sig tillsynen framför allt på en skyldighet för säljaren att lämna en sammanställning (sammandragsdeklaration i mervärdesskattelagen) där förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt och de förvärvspecifika försäljningsmängderna uppges. Denna information är via VIES-systemet tillgänglig för skattemyndigheten i förvärvarens medlemsstat som sålunda underrättats om ankomsten av varor till sitt territorium som normalt är föremål för ett beskattat gemenskapsinternt förvärv av varor. Förvärvaren ska deklarerat det gemenskapsinterna förvärvet i sin mervärdesskattedeklaration och skattemyndigheterna har möjlighet att dubbelkontrollera denna deklaration gentemot uppgifterna i VIES-systemet. Utan korrekta uppgifter från VIES-systemet är inte skattemyndigheterna i medlemsstaterna vederbörligen informerade om ankomsten av obeskattade varor till deras territorium och kan enbart förlita sig på vad deras beskattningsbara personer deklarerar. Om anmälningsskyldigheten emellertid inte fullgörs för en leverans kan detta enligt den tidigare bestämmelsen leda till sanktioner, men inte till ett avvisande av undantaget som sådant. Skyldigheten att lämna en sammanställning var alltså tidigare endast ett formellt och inte ett materiellt villkor.

Av denna anledning har till artikel 138 fogats en ny 1a-punkt, enligt vilken också skyldigheten att korrekt lämna in en sammanställning är ett materiellt villkor, och underlåtenhet att fullgöra denna skyldighet kan leda till att undantaget från skatteplikten avvisas. I bestämmelsen konstateras dock att undantaget från skatteplikten tillämpas om den beskattningsbara personen vederbörligen kan motivera sina brister på ett sätt som är tillfredsställande för myndigheterna.

Syftet med ändringarna är att underlätta övervakningen och förbättra kvaliteten och tillförlitligheten på uppgifterna i VIES-systemet.

Förenkling som gäller gemenskapsinterna transaktioner i anslutning till avroplager

Med försäljning av varor avses enligt artikel 14.1 i mervärdesskattedirektivet överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar. Detta gäller också gemenskapsintern varuförsäljning till en annan medlemsstat. Med gemenskapsinternt förvärv av varor avses enligt artikel 20 förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom som transporteras till förvärvaren av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning i en annan medlemsstat än den från vilken transporten av varorna avgick. Med försäljning av varor ska enligt artikel 17 likställas en beskattningsbar persons överföring av varor från sin rörelse till en annan medlemsstat. Med överföring av varor till en annan medlemsstat avses varje transport av materiell lös egendom som utförs av en beskattningsbar person eller för hans räkning inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse, till en annan medlemsstat. Sådana överföringar utgör mervärdesskattefri gemenskapsintern försäljning i avgångsmedlemsstaten under motsvarande förutsättningar som normala gemenskapsinterna försäljningar. Den som överför varorna anses på motsvarande sätt ha gjort ett gemenskapsinternt förvärv i den medlemsstat där transporten upphör som ska likställas med gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning.

Överföringar av varor utan ersättning till en annan medlemsstat har likställts med normala gemenskapsinterna försäljningar och förvärv av den anledningen att skattemyndigheterna i ankomstmedlemsstaten ska få information om ankomsten av varorna och kunna övervaka beskattningen av vidareförsäljning av varor på dess territorium och i fråga om kapitalvaror att avdragen gjorts korrekt. Den som gör en gemenskapsintern försäljning ska lämna en sammanställning till den medlemsstat där transporten inleds. I sammanställningen ska värdet av de gemenskapsinterna försäljningarna anges per köpare. Detta gäller också överföring av varor som likställs med gemenskapsintern försäljning. Ankomstmedlemsstaten kan jämföra uppgifterna i VIES-systemet med de kvantiteter för de gemenskapsinterna förvärven som uppgivits av dem som gör gemenskapsinterna förvärv.

I mervärdesskattedirektivet finns en uttömmande förteckning över de undantagssituationer då överföring av varor till en annan medlemsstat utan ersättning inte ska likställas med normala gemenskapsinterna transaktioner. Sådana undantag är under vissa förutsättningar t.ex. temporär försändelse av varor till en annan medlemsstat för sådan värdering av eller sådant arbete på varorna som den som överför varorna köpt där eller för en tjänst som den som överför varorna tillhandahåller där. Inte heller i dessa situationer blir varorna utanför skattekontrollen, för i de nämnda situationerna ska den som överför varorna enligt artikel 243 i direktivet föra ett register över varorna och också ett företag som utför arbete på eller värdering av varor föra räkenskaper över varorna.

I samband med ett avroplagerförfarande överför säljaren varor till ett lager hos en känd köpare i en annan medlemsstat på så sätt att köparen blir ägare till varorna först när varorna tas ut ur lagret. Eftersom rätten att som ägare förfoga över varorna övergår till köparen först när köparen

tar ut varorna ur lagret, har transporten av varorna till en annan medlemsstat inte samband med överföringen av rätten att som ägare förfoga över varorna, dvs. försäljningen. Vid överföringen av varorna till en annan medlemsstat är det med andra ord inte fråga om normal gemenskapsintern varuförsäljning mot ersättning och när det gäller köparen inte fråga om gemenskapsinternt varuförvärv mot ersättning, utan en överföring som likställs med gemenskapsintern försäljning som utförs av den som överför varorna i den medlemsstat där transporten inleds och gemenskapsinternt förvärv i den medlemsstat där transporten av varorna avslutas. Eftersom rätten att som ägare förfoga över varorna övergår till köparen först när köparen tar ut varorna ur lagret, utgör en sådan försäljning en intern försäljning i den medlemsstat där lagret är beläget. Eftersom det är säljaren som utför ett gemenskapsinternt förvärv och en gemenskapsintern försäljning i den stat där lagret är beläget, måste säljaren registrera sig som mervärdesskattepliktig där.

Den skattemässiga behandlingen av transaktioner som har samband med ett avroplagerförfarande har emellertid inte varit enhetlig, eftersom vissa medlemsstater har tillämpat ett förenklat förfarande enligt vilket det inte anses vara fråga om sådan överföring av varor som likställs med gemenskapsintern varuförsäljning, utan däremot gemenskapsintern varuförsäljning mot ersättning och gemenskapsinternt varuförvärv som utförs av köparen. De förfaranden som medlemsstaterna tillämpar skiljer sig från varandra i fråga om när den gemenskapsinterna transaktionen mot ersättning anses ske; i vissa medlemsstater anses den ske redan när varorna transporteras till ett lager i en annan medlemsstat, medan transaktionen i andra medlemsstater anses ske först när köparen tar ut varorna ur lagret. Vid tillämpning av ett förenklat förfarande har försäljaren varken behövt betala skatt eller registrera sig i den medlemsstat där lagret är beläget.

Villkoren för dessa förenklingsförfaranden som tillämpats av vissa medlemsstater och anknytande skyldigheter för de skattskyldiga har varit mycket varierande i olika medlemsstater, vilket har gjort skattesystemet mer komplicerat och medfört administrativa kostnader och rättslig osäkerhet för företagen. Eftersom alla medlemsstater inte har infört ett sådant förenklat förfarande, eller har tillämpat det förenklade förfarandet i mycket begränsad utsträckning, har situationen inte varit neutral för de skattskyldiga. Medlemsstaternas olika förfaranden har också försvårat skattekontrollen, eftersom uppgifterna i VIES-system inte har varit jämförbara och tillgången till uppgifterna har kunnat fördröjas till följd av dessa förfaranden, vilket har ökat risken för skattebedrägerier.

För att undanröja dessa problem har det i mervärdesskattedirektivet tagits in enhetliga bestämmelser om förenkling av transaktionerna i samband med avroplagerförfaranden, förutsättningarna för denna förenkling och de administrativa förpliktelserna i anslutning därtill. Samtidigt togs det i förordningen om administrativt samarbete genom en ändring in bestämmelser om utbyte av tillsynsuppgifter som har samband med förenklingen mellan medlemsstaterna.

Enligt artikel 17a som genom förenklingsdirektivet har fogats till mervärdesskattedirektivet ska en överföring av varor från en beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat genom arrangemang för avroplager inte likställas med försäljning av varorna, dvs. betraktas som överföring av varor till en annan medlemsstat. I stället anses den rörelse som transporterat varorna till en annan medlemsstat ha gjort en normal gemenskapsintern varuförsäljning i avgångsmedlemsstaten och köparen ett gemenskapsinternt varuförvärv mot ersättning i ankomstmedlemsstaten. Dessa gemenskapsinterna transaktioner anses ske vid tidpunkten för överföringen av rätten att som ägare förfoga över varorna till köparen, dvs. i praktiken när varorna tas ut ur lagret. Förutsättningen är att varorna tas ut ur lagret före utgången av tidsfristen på 12 månader.

Arrangemang med avroplager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

— Varor transporteras av en beskattningsbar person, eller av tredje part för dennes räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska säljas, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.

— Den beskattningsbara person som transporterar varorna har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet och har inte heller något fast etableringsställe i den medlemsstat till vilken varorna transporteras.

— Den beskattningsbara person till vilken varorna är avsedda att säljas ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i ankomstmedlemsstaten och både dennes identitet och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats denne av den medlemsstaten är kända för den beskattningsbara person som överfört varorna vid den tidpunkt då transporten avgår.

— Den beskattningsbara person som transporterar varorna registrerar överföringen av varorna i det register som det föreskrivs om i den bestämmelse som fogats till artikel 243.3 och inkluderar identiteten på den beskattningsbara person som förvärvar varorna och det registreringsnummer för mervärdesskatt som denne tilldelats av ankomstmedlemsstaten i sammanställningen.

Om köparen inte har tagit ut varorna före utgången av tidsfristen, ska en överföring utan ersättning som likställs med en gemenskapsintern transaktion anses ske dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Ingen överföring ska anses ha skett om varorna har återsänts till avgångsmedlemsstaten eller om varorna köps av en annan beskattningsbar person före utgången av tidsfristen. I direktivet räknas dessutom upp de situationer när en överföring som likställs med en gemenskapsintern transaktion anses ske redan före utgången av tidsfristen på 12 månader.

Även köparen ska föra separata räkenskaper över de varor som sålts enligt dessa regler.

Bestämmelserna i förenklingsdirektivet är uttömmande, dvs. andra slag av undantag från mervärdesskattedirektivets normala bestämmelser som gäller varor som överförs till en annan medlemsstat är inte tillåtna.

2.2 Lagstiftning och praxis i Finland

Hänförande av transporten vid kedjeförsäljning av varor

Bestämmelserna om försäljningslandet för varor i mervärdesskattelagen (1501/1993) motsvarar de tidigare gällande bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet. Enligt 63 § 1 mom. i den lagen har en vara sålts i Finland om den finns här i landet vid överlåtelsen till köparen. En vara som ska transporteras till köparen har enligt huvudregeln i 2 mom. sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

Mervärdesskattenummer och sammandragsdeklaration villkor för skattefriheten vid gemenskapsintern försäljning

Mervärdesskattelagens bestämmelser om skattefrihet vid gemenskapsintern varuförsäljning motsvarar de tidigare gällande bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet. Med gemenskapsintern försäljning avses enligt 72 b § i mervärdesskattelagen försäljning av lös egendom, om

säljaren, köparen eller någon annan för deras räkning transporterar föremålet från Finland till köparen i en annan medlemsstat. Försäljningen av en vara betraktas enligt bestämmelsen som gemenskapsintern försäljning endast om köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland.

Enligt skatteförvaltningens anvisning kan en försäljning handläggas som momsfri gemenskapsintern försäljning endast om säljaren har försäkrat sig om att köparen, dvs. den som gör ett gemenskapsinternt förvärv, registrerats som momsskyldig i ett annat EU-land. Skyldigheten att lämna sammandragsdeklaration har inte kopplats till skattefriheten för en gemenskapsintern försäljning.

Förenkling som gäller gemenskapsinterna transaktioner i anslutning till avropslager

Mervärdesskattelagens bestämmelser om gemenskapsinterna transaktioner som gäller varor motsvarar de tidigare gällande bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet. Lagen innehåller alltså inte några bestämmelser om förenklingar för avropslager eller andra typer av lager.

I skatteförvaltningens anvisning sägs att om en utlänning bedriver momspliktig verksamhet från ett i Finland beläget fast driftsställe, är han momsskyldig i Finland. Överföring av varor till ett handelslager i Finland utgör ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i Finland. Ett s.k. konsignationslager som är beläget hos köparen och vid vilket det inte finns någon personal under säljarens bestämmanderätt anses enligt anvisningen inte utgöra något fast driftsställe. Överföringen av varor till Finland utgör dock i allmänhet ett här beskattat gemenskapsinternt förvärv, av vilket följer en deklarationsskyldighet för utlänningen. Om varorna dock överförs till ett lager som upprätthålls av köparen, som dessutom har ensamrätt till att nyttja de i lagret förvarade varorna, kan man enligt anvisningen undantagsvis anse köparen vara den som gjort det gemenskapsinterna förvärvet. Tillämpandet av detta förfarande förutsätter att lagret används av endast en kund. Det gemenskapsinterna förvärvet mot vederlag anses alltså ske redan vid den tidpunkt då lagret överförs. Anvisningen innehåller inte några närmare förfaranden för tillämpningen av denna förenkling.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Mervärdesskattelagen

Syftet med propositionen är att genomföra förenklingsdirektivet. Genomförandet förutsätter att mervärdesskattelagstiftningen ändras.

I 63 c § i mervärdesskattelagen tas det in en bestämmelse om vilken av försäljningarna i en transaktionskedja transporten av varorna ska hänföras till, som motsvarar artikel 36a som fogades till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Syftet med direktivet och lagförslaget är att till denna del harmonisera förfarandena inom EU och förbättra rättssäkerheten för de skattskyldiga.

Vilken försäljning transporten av varorna hänförs till inverkar på beskattningsmedlemsstaten för alla försäljningar i kedjan. De försäljningar i kedjan, som transporten inte hänförs till, beskattas enligt 63 § 1 mom. i mervärdesskattelagen i den medlemsstat där varorna är vid försäljningstidpunkten. Av kedjetransaktionerna är det endast den försäljning som transporten hänförs till som är skattefri som gemenskapsintern försäljning. De försäljningar i kedjan som sker före den gemenskapsinterna varuförsäljningen beskattas i den medlemsstat som transporten avgår

från, medan de försäljningar i kedjan som sker efter den gemenskapsinterna försäljningen beskattas i den medlemsstat där transporten upphör.

I mervärdesskattelagen ändras 72 a och 72 b § så att det på motsvarande sätt som i förenklingsdirektivet som villkor för skattefriheten vid gemenskapsintern försäljning ställs att köparen har ett giltigt mervärdesskattenummer och att skyldigheten att lämna sammandragsdeklaration fullgörs korrekt. Syftet med direktivet och lagförslaget är att till denna del underlätta övervakningen och förbättra kvaliteten och tillförlitligheten på uppgifterna i VIES-systemet.

I mervärdesskattelagen tas det in sådana bestämmelser om förenkling av transaktionerna i samband med avropslagerförfaranden, förutsättningarna för denna förenkling och de administrativa förpliktelserna i anslutning därtill som motsvarar förenklingsdirektivet. Syftet med ändringarna av direktivet och mervärdesskattelagen är att harmonisera och förenkla den skattemässiga behandlingen av transaktioner som har samband med dessa lager och förbättra förutsättningarna för skattekontroll. Till följd av förenklingen behöver säljaren inte registrera sig som skattskyldig i den medlemsstat där lagret är beläget.

Villkoren för de förenklingsförfaranden som tillämpats av vissa medlemsstater och anknytande skyldigheter för de skattskyldiga har varit mycket varierande i olika medlemsstater, vilket har gjort skattesystemet mer komplicerat och medfört administrativa kostnader och rättslig osäkerhet för företagen. Eftersom alla medlemsstater inte har infört ett sådant förenklat förfarande, eller har tillämpat det förenklade förfarandet i mycket begränsad utsträckning, har situationen inte varit neutral för de skattskyldiga. Medlemsstaternas olika förfaranden har också försvårat skattekontrollen, eftersom uppgifterna i VIES-system inte har varit jämförbara och tillgången till uppgifterna har kunnat fördröjas till följd av dessa förfaranden, vilket har ökat risken för skattebedrägerier.

3.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Landskapet Åland hör enligt protokoll nr 2 som finns som bilaga till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/1994) inte till Europeiska gemenskaperna mervärdesskatteområde, trots att landskapet hör till EU:s tullområde. I mervärdesbeskattningen betraktas Åland enligt mervärdesskattedirektivet som ett tredje territorium, som jämföras med tredjeländer, dvs. länder utanför tullområdet. Import av varor från dessa områden till EU:s skatteområde utgör således i mervärdesbeskattningen en transaktion som beskattas som import, och export av varor till dessa områden är på motsvarande sätt undantagen från skatteplikt.

Mervärdesskattedirektivet behöver inte tillämpas på affärstransaktioner som sker på Åland, men enligt mervärdesskattelagen ska på Åland i första hand tillämpas det normala mervärdesskatte-systemet enligt mervärdesskattelagen. Enligt mervärdesskattelagen avses med Finland i mervärdesskattelagen Finlands mervärdesskatteområde enligt EU:s lagstiftning samt landskapet Åland. Bestämmelser om de undantag som gäller landskapet Åland finns i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996), nedan *undantagslagen för Åland*. I 18 § i undantagslagen för Åland föreskrivs att vad som i 9 kap. i mervärdesskattelagen stadgas om införsel av varor till gemenskapen tillämpas också på införsel av varor till landskapet Åland från en annan del av landet, en annan medlemsstat eller en plats utanför gemenskapen samt införsel av varor från landskapet Åland till en annan del av landet.

Eftersom systemet för beskattning av varor vid handel på den inre marknaden inte tillämpas vid handel mellan landskapet Åland och övriga Finland eller andra medlemsstater, påverkar bestämmelserna i förenklingsdirektivet inte den beskattning som har samband med Åland. De ändringar som föreslås i mervärdesskattelagen förutsätter emellertid ändringar i de bestämmelser i undantagslagen för Åland där det föreskrivs att landskapet Åland inte anses höra till Finland vid tillämpning av mervärdesskattelagens bestämmelser som gäller överföring av varor till eller från andra medlemsstater samt vissa bestämmelser i mervärdesskattelagen som gäller försäljningslandet för varor.

4 Propositionens konsekvenser

Genom propositionen genomförs förenklingsdirektivet, som harmoniserar och förenklar den skattemässiga behandlingen i hela EU och förbättrar förutsättningarna för skattekontroll. Propositionen har inga direkta konsekvenser för skatteintäkterna och inte heller några andra betydande konsekvenser för statsfinanserna. Förslagen kan bidra till att minska de administrativa kostnaderna och öka rättssäkerheten för de skattskyldiga. Enligt kommissionens bedömning innebär ändringarna att företagens kostnader minskar med 500 miljoner euro per år på EU-nivå. I Finland minskar företagens kostnader i mindre grad, eftersom de förfaranden som tillämpas här är flexibla och enkla redan i dagens läge.

I övergångsfasen ökar verkställigheten av lagförslagen både näringsidkarnas och Skatteförvaltningens kostnader något.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om utkastet till proposition begärdes av nio remissinstanser. Utlåtande lämnades av Skatteförvaltningen, Skattebetalarnas Centralförbund rf, Centralhandelskammaren, Finlands näringsliv rf, Finsk Handel rf, Finlands Revisorer rf och Suomen Veroasiantuntijat ry. Med anledning av utlåtandena har formuleringen av villkoret för skattefrihet i 72 a § 2 mom. samt rubriken före 63 c § preciserats något. Därtill har detaljmotiveringen till lagförslaget kompletterats något i fråga om de föreslagna bestämmelserna om skattefrihet för gemenskapsintern försäljning och om en situation då varorna i ett avropslager förstörs.

6 Samband med internationella fördrag och förpliktelser

De föreslagna ändringarna baserar sig på Europeiska unionens förenklingsdirektiv, genom vilket mervärdesskattedirektivet har ändrats. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa förenklingsdirektivet. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2020.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Mervärdesskattelagen

18 b §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 c § flyttas till 63 d §, justeras 18 b § 1 mom. 4 punkten i fråga om den hänvisning som finns där.

18 c §. Det föreslås att bestämmelsen om voucher i den gällande paragrafen flyttas till den nya 18 e § och att det i denna paragraf föreskrivs om varor som överförs från Finland till en annan medlemsstat enligt arrangemangen med avropslager.

Enligt artikel 17a.1 som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet ska en överföring av varor från en beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat genom arrangemang för avropslager inte likställas med en leverans av varor mot ersättning. Enligt artikel 17a.2 ska arrangemang för avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

a) Varor försänds eller transporteras av en beskattningsbar person, eller av tredje part för dennes räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.

b) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet och har inte heller något fast etableringsställe i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.

c) Den beskattningsbara person till vilken varorna är avsedda att levereras ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras och både dennes identitet och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats denne av den medlemsstaten är kända för den beskattningsbara person som avses i led b vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår.

d) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna registrerar överföringen av varorna i det register som föreskrivs i artikel 243.3 och inkluderar identiteten på den beskattningsbara person som förvärvar varorna och det registreringsnummer för mervärdesskatt som denne tilldelats av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras i den sammanställning som föreskrivs i artikel 262.2.

Om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda ska enligt artikel 17a.3 följande regler gälla vid tidpunkten för överföringen av rätten att som ägare förfoga över varorna till den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c, förutsatt att överföringen sker inom den tidsfrist som avses i punkt 4:

— En leverans av varor i enlighet med artikel 138.1, ska anses vara gjord av den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning i den medlemsstat varifrån varorna försändes eller transporterades.

— Ett gemenskapsinternt förvärv av varor ska anses vara gjort av den beskattningsbara person till vilken varorna levereras i den medlemsstat till vilken varorna försändes eller transporterades.

I artikel 17a.4 sägs att om varorna, inom 12 månader efter att de ankommit i den medlemsstat dit de har försänts eller transporterats, inte har levererats till den beskattningsbara person som de var avsedda för i enlighet med punkterna 2 c och 6 och ingen av omständigheterna i punkt 7 föreligger, ska en överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske dagen efter 12-månadersperiodens utgång.

Ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 ska enligt artikel 17a.5 anses ha skett när följande villkor är uppfyllda:

— Rätten att förfoga över varorna har inte överförts, och varorna återsänds till den medlemsstat varifrån de försändes eller transporterades inom den tidsfrist som avses i punkt 4.

— Den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna registrerar dessas återsändning i det register som föreskrivs i artikel 243.3.

I artikel 17a.6 sägs att om den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c inom den period som avses i punkt 4 ersätts av en annan beskattningsbar person ska ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske vid ersättningstillfället, förutsatt att

— alla andra tillämpliga villkor i punkt 2 är uppfyllda, och

— ersättningen registreras av den beskattningsbara person som avses i punkt 2 b i det register som föreskrivs i artikel 243.3.

Enligt förslaget tas det i paragrafen in bestämmelser som motsvarar artiklarna 17a.1—6 i direktivet.

Om det i samma lager förvaras varor avsedda för flera köpare, behöver de varor som är avsedda för respektive köpare inte fysiskt hållas åtskilda från varandra, om varorna kan särskiljas med hjälp av lagerbokföringen eller på något annat sätt.

18 d §. Det föreslås att bestämmelsen om voucher i den gällande paragrafen flyttas till den nya 18 f § och att det i denna paragraf föreskrivs om när de villkor som gäller arrangemang med avropslager inte längre uppfylls.

I artikel 17a.7 som genom förenklingsdirektivet fogats till mervärdesskattedirektivet bestäms att om något av de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllt inom den period som avses i punkt 4 ska en överföring av varor i enlighet med artikel 17 anses ske vid den tidpunkt då villkoret i fråga inte längre är uppfyllt. Om varorna levereras till en annan person än den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c eller i punkt 6 ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart före sådan leverans.

Om varorna försänds eller transporteras till ett annat land än den medlemsstat från vilken de ursprungligen förflyttades ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart innan försändelsen eller transporten inleds. Om varor förstörts, gått förlorade eller stulits ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda den dag då varorna faktiskt avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag då varorna befanns vara förstörda eller försvunna.

Enligt förslaget tas det i paragrafen in bestämmelser som motsvarar artikel 17a.7 i direktivet. Det är inte meningen att den bestämmelse som gäller en situation att varorna förstörts ska tolkas absolut. Om till exempel en del av varorna förstörs i lagret på grund av varornas beskaffenhet, anses en överföring inte ske.

18 e §. Till lagen fogas en ny 18 e §, i vilken den bestämmelse om voucher som för närvarande finns i 18 c § tas in.

18 f §. Till lagen fogas en ny 18 f §, i vilken den bestämmelse om voucher som för närvarande finns i 18 d § tas in.

26 a §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 d § flyttas till 63 e §, föreslås det att 3 mom. i paragrafen justeras i fråga om den hänvisning som finns där.

26 b §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 c § flyttas till 63 d §, föreslås det att 1 mom. 4 punkten i paragrafen justeras i fråga om den hänvisning som finns där.

26 h §. Till lagen fogas en ny 26 h §, där det föreskrivs om varor som överförs från en annan medlemsstat till Finland enligt arrangemang med avropslager på motsvarande sätt som i artiklarna 17a 1—6 som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Om det i samma lager förvaras varor avsedda för flera köpare, behöver de varor som är avsedda för respektive köpare inte fysiskt hållas åtskilda från varandra, om varorna kan särskiljas med hjälp av lagerbokföringen eller på något annat sätt. Det har redogjorts för direktivets bestämmelser i detaljmotiveringen till ändringen av 18 c §.

26 i §. Till lagen fogas en ny 26 i §, där det föreskrivs om när de villkor som gäller arrangemang med avropslager inte längre uppfylls på motsvarande sätt som i artikel 17a.7 som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Det har redogjorts för direktivets bestämmelse i detaljmotiveringen till ändringen av 18 d §.

63 §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 d § flyttas till 63 e §, föreslås det att 2 mom. i paragrafen justeras i fråga om den hänvisning som finns där.

Hänförande av transporten till försäljningen vid gemenskapsinterna kedjetransaktioner

63 c §. Det föreslås att bestämmelsen i den gällande 63 c § flyttas till 63 d § och att det i 63 c § tas in en bestämmelse om hur transporten hänförs till försäljningen vid gemenskapsinterna kedjetransaktioner som motsvarar artikel 36a som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet.

I artikel 36a.1 bestäms det att om samma varor levereras med på varandra följande leveranser, och varorna försänds eller transporteras från en medlemsstat till en annan medlemsstat direkt från den första leverantören till den sista kunden i kedjan ska försändelsen eller transporten endast tillskrivas leveransen till den förmedlande verksamhetsutövaren. Med avvikelse från punkt 1 ska försändelsen eller transporten enligt artikel 36a.2 endast tillskrivas den leverans av varor utförd av den förmedlande verksamhetsutövaren för vilken denne har meddelat leverantören det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats till denne av den medlemsstat från vilken varorna försänds eller transporteras. Förmedlande verksamhetsutövare ska enligt artikel 36a.3 betyda en leverantör i kedjan annan än den första leverantören i kedjan, som försänder eller transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning.

I kedjan ska ingå minst tre led. Den sista köparen i kedjan kan även vara en privatperson.

63 f §. Den bestämmelse som för närvarande finns i 63 e § flyttas till 63 f § och den bestämmelse som för närvarande finns i 63 f § tas in i 63 g §.

63 g §. Den bestämmelse som för närvarande finns i 63 f § flyttas till 63 g § och den bestämmelse som för närvarande finns i 63 g § tas in i den nya 63 h §.

63 h §. Till lagen fogas en ny 63 h §, i vilken den bestämmelse som för närvarande finns i 63 g § tas in. I det inledande stycket i 1 mom. hänvisas det till 63 g § i stället för till 63 f §, eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 f § flyttas till 63 g §.

70 §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 c § flyttas till 63 d §, föreslås det att 70 § 2 mom. justeras i fråga om den hänvisning som finns där.

6 kap. Skattefrihet vid internationell handel

Gemenskapsintern varuförsäljning

72 a §. Enligt paragrafen betalas skatt inte på sådan gemenskapsintern varuförsäljning som nämns i 72 b §. Enligt artikel 138.1 punkt 1a som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet ska undantaget från skatteplikt vid gemenskapsintern varuförsäljning inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att lämna in en sammanställning, eller om den inlämnade sammanställningen inte innehåller korrekta uppgifter om denna leverans enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera sina brister på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna. Enligt skäl 7 i förenklingsdirektivet bör medlemsstater, när leverantören inte fullgör sina skyldigheter avseende VIES-förteckningen, säkerställa att undantaget inte tillämpas, utom när leverantören handlar i god tro, det vill säga när leverantören vederbörligen inför de behöriga skattemyndigheterna kan motivera sina brister i samband med sammanställningen, vilket även kan innebära att leverantören vid detta tillfälle tillhandahåller de korrekta uppgifter som krävs.

Det föreslås att paragrafen ändras så att en bestämmelse som motsvarar direktivet tas in i 2 mom.

Eftersom sammandragsdeklarationen ska lämnas först efter den gemenskapsinterna försäljningen, måste den som gör en gemenskapsintern försäljning i praktiken behandla försäljningen som en skattefri gemenskapsintern försäljning trots att alla förutsättningar för skattefrihet inte ännu är klarlagda.

Obetydliga försummelser är t.ex. slarvfel i de anmälda uppgifterna. Med obetydlig avses inte det belopp som försummelsen gäller.

72 b §. I paragrafen definieras skattefri gemenskapsintern varuförsäljning. Enligt 2 mom. betraktas försäljningen av en vara som gemenskapsintern försäljning endast om köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland. Det föreslås att momentet ändras så att till momentet utöver de nuvarande villkoren fogas det villkor som genom förenklingsdirektivet fogats till artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet, dvs. att förvärvaren har beviljats ett mervärdesskattenummer i en annan medlemsstat än avgångsmedlemsstaten och att förvärvaren har meddelat säljaren detta nummer.

Det sätt hur köparen meddelar säljaren sitt mervärdesskattenummer kan väljas fritt. Villkoret kan anses vara uppfyllt bl.a. om säljaren har antecknat köparens mervärdesskattenummer i fakturan.

72 g §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen i 63 e § flyttas till 63 f §, föreslås det att det inledande stycket i 72 g § justeras i fråga om den hänvisning som finns där.

162 §. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att lämna en sammandragsdeklaration. För det första föreslås det att paragrafen ändras så att bestämmelsen om skyldigheten att lämna sammandragsdeklaration i samband med trepartshandel i 2 mom. flyttas till 1 mom. 3 punkten. För det andra föreslås att det i 1 mom. 4 punkten tas in en bestämmelse som motsvarar artikel 262.2 som fogades till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Enligt artikel 262.2 ska varje beskattningsbar person lämna in uppgifter om registreringsnummer för mervärdesskatt för de beskattningsbara personer för vilka varorna är avsedda och till vilka varor avsänds eller transporteras enligt arrangemang för avropslager i enlighet med de villkor som anges i artikel 17a och om eventuella ändringar av de inlämnade uppgifterna. Sådana ändringar i de inlämnade uppgifterna som ska meddelas är närmast att en i 18 c § 3 mom. i lagförslaget avsedd köpareträtt i den ursprungliga köparens ställe.

Värdet på de varor som överförs till lagret behöver inte uppges i sammandragsdeklarationen.

209 s §. I paragrafen föreskrivs det om en näringsidkares skyldighet att föra en förteckning över de varor som transporteras till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

Det föreslås att paragrafen ändras så att det i 2 mom. tas in en bestämmelse som motsvarar artikel 243.3 första stycket som fogats till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Enligt det stycket ska varje beskattningsbar person som överför varor genom arrangemang för avropslager som avses i artikel 17a föra register så att skattemyndigheterna kan kontrollera att den artikeln tillämpas korrekt.

För konsekvensens skull föreslås det att den bestämmelse om en näringsidkares skyldighet att identifiera sådan lös egendom som för en arbetsprestation eller värdering blivit sänd till näringsidkaren från en annan medlemsstat som finns i 1 § 6 mom. i statsrådets förordning om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (1355/2016) tas in i 3 mom.

Det föreslås att det i 4 mom. tas in en bestämmelse som motsvarar artikel 243.3 andra stycket som fogades till mervärdesskattedirektivet genom förenklingsdirektivet. Enligt det stycket ska varje beskattningsbar person till vilken varor levereras genom arrangemang för avropslager som avses i artikel 17a föra register över dessa varor.

I artikel 54a som fogats till genomförandeförordningen finns det detaljerade bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i de register som avses i artikel 243 i direktivet. Artikel 54a är direkt tillämplig lagstiftning. Förteckningarna enligt 209 s § 2 och 4 mom. som föreslås bli fogade till mervärdesskattelagen ska följaktligen innehålla de uppgifter som anges i förordningen. För tydlighetens skull tas det i 5 mom. in en hänvisning till den nämnda artikeln i genomförandeförordningen.

1.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

2 §. Paragrafen ändras för att precisera den laghänvisning som finns där.

3 §. Enligt paragrafen anses landskapet Åland inte höra till Finland vid tillämpning av 18 a och 18 b § i mervärdesskattelagen. Bestämmelserna i fråga gäller överföring av varor från Finland till en annan medlemsstat. Det föreslås att paragrafen ändras så att till den fogas hänvisningar även till 18 c och 18 d § i det första lagförslaget. Paragraferna gäller överföring av varor från Finland till en annan medlemsstat enligt arrangemang med avropslager.

4 §. Enligt paragrafen anses landskapet Åland inte höra till Finland vid tillämpning av 26 a och 26 b § i mervärdesskattelagen. Bestämmelserna i fråga gäller överföring av varor från en annan medlemsstat till Finland. Det föreslås att paragrafen ändras så att till den fogas hänvisningar även till 26 h och 26 i § i det första lagförslaget. Paragraferna gäller överföring av varor från en annan medlemsstat till Finland enligt arrangemang med avropslager.

5 §. Enligt paragrafen anses landskapet Åland inte höra till Finland vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § i mervärdesskattelagen. Bestämmelserna i fråga gäller vissa regler om försäljningslandet för varor. Det föreslås att paragrafen ändras så att till den fogas en hänvisning till 63 c § i det första lagförslaget. Paragrafen gäller hänförande av transporten vid kedjeförsäljning. Dessutom föreslås det att hänvisningen till 63 d § ersätts med en hänvisning till 63 h §, eftersom bestämmelserna i gällande 63 d, 63 e och 63 g § enligt lagförslaget flyttas till 63 e och 63 f § och den nya 63 h §.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Med anledning av denna proposition är det skäl att upphäva 1 § 6 mom. i statsrådets förordning om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (1355/2016), eftersom en motsvarande bestämmelse tas in i 209 s § 3 mom. i mervärdesskattelagen.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda ikraft vid den tidpunkt som förutsätts i förenklingsdirektivet, dvs. den 1 januari 2020.

Lagen om ändring av mervärdesskattelagen ska i regel tillämpas när en såld vara har levererats den dag lagen träder i kraft eller därefter. Paragraferna 18 c, 18 d, 26 h och 26 i § som gäller varor som överförs från en medlemsstat till en annan genom arrangemang med avropslager ska tillämpas när en vara har överförts till eller från en annan medlemsstat den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 18 b § 1 mom. 4 punkten, 18 c och 18 d §, 26 a § 3 mom., 26 b § 1 mom. 4 punkten, 63 § 2 mom., 63 c—63 e § och mellanrubrikerna före dem, 63 f och 63 g §, 70 § 2 mom., 72 a §, 72 b § 2 mom., det inledande stycket i 72 g § samt 162 och 209 s §,

av dem 18 b § 1 mom. 4 punkten sådan de lyder i lag 1767/1995, 18 c och 18 d § sådana de lyder i lag 416/2018, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom. och 63 e—63 g § sådana de lyder i lag 935/2004, 26 b § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 505/2014, 63 c och 72 a § samt 72 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 1486/1994, 63 d § sådan den lyder i lagarna 1392/2010 och 505/2014, mellanrubriken före 63 d § sådan den lyder i lag 1392/2010, 70 § 2 mom. sådant det lyder i lag 763/1999, det inledande stycket i 72 g § sådant det lyder i lag 331/2005 samt 162 och 209 s § sådana de lyder i lag 773/2016, samt

fogas till lagen nya 18 e, 18 f, 26 h och 26 i §, en ny mellanrubrik före 63 f § och till lagen en ny 63 h §, som följer:

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

18 c §

En näringsidkare anses inte sälja en vara så som avses i 18 a §, om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses näringsidkaren sälja den vara som näringsidkaren överfört genom dessa lagerarrangemang som gemenskapsintern försäljning mot vederlag i enlighet med 72 b § 1 mom. vid den tidpunkt då den näringsidkare som varan var avsedd att säljas till övertar äganderätten till varan.

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från Finland till en annan medlemsstat, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphör och har inte heller något fast driftställe där,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphör, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och mervärdesskattnummer i medlemsstaten i fråga vid den tidpunkt då transporten inleds,

4) den näringsidkare som överför varan fullgör sina skyldigheter enligt 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

RP 7/2019 rd

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens identitet och mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om ersätandet i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 18 d § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till den medlemsstat där transporten upphörde, ska varan med avvikelse från 1 mom. anses ha blivit såld så som avses i 18 a §. Försäljningen anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Ingen försäljning anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till Finland, och det har gjorts en anteckning om detta i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

18 d §

En vara anses ha blivit såld så som avses i 18 a §, om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 18 c § 4 mom.:

- 1) något av de villkor som avses i 18 c § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,
- 2) den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 18 c § 3 mom. uppfylls inte,
- 3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten,
- 4) varan transporteras till ett annat land än Finland, eller
- 5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses försäljningen enligt 18 a § ha skett den dag då

- 1) villkoret inte längre uppfylldes,
- 2) näringsidkaren ersattes av en annan person,
- 3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,
- 4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,
- 5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

18 e §

Med voucher avses ett instrument för vilket det finns en skyldighet att godta det som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster och där de varor och tjänster som instrumentet avser eller de potentiella försäljarnas identitet anges antingen på själva instrumentet eller i tillhörande dokumentation, såsom i användningsvillkoren. Frimärken betraktas inte som vouchrar.

Ett instrument som getts ut av en näringsidkare som säljer telekommunikationstjänster och som kan användas som vederlag för bland annat dessa tjänster betraktas som en voucher, vilket ändå inte påverkar tillämpningen av 41 och 42 § på försäljningen av separata tjänster som utgivaren eventuellt tillhandahåller med hjälp av instrumentet.

Med enfunktionsvoucher avses en voucher där beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas på försäljningen av de varor och tjänster som vouchern avser och försäljningslandet för varorna och tjänsterna är känt vid tidpunkten för utställandet av vouchern. Med flerfunktionsvoucher avses en annan voucher än en enfunktionsvoucher.

18 f §

En överlåtelse av en voucher utgör inte försäljning av en vara eller en tjänst separat från försäljningarna av de varor eller tjänster som vouchern avser. Försäljningen av en eventuell separat tjänst som hänför sig till distributionen av vouchern omfattas av beskattning i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

RP 7/2019 rd

Det vederlag för försäljningen av en enfunktionsvoucher som den som säljer de varor eller tjänster som vouchern avser erhållit betraktas som vederlag eller en del av det enligt 15 § 1 mom. 2 punkten för försäljningen av dessa varor och tjänster.

När en skattskyldig som inte är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster överlåter vouchern i eget namn, anses denne sälja de varor och tjänster som vouchern avser till den som köper vouchern. Detta tillämpas endast om det är klart att voucherns värde täcker hela vederlaget för försäljningen av de varor eller tjänster som vouchern avser.

En näringsidkare som är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag för försäljning av varor eller tjänster, anses ha sålt varorna eller tjänsterna till en sådan skattskyldig som i enlighet med 3 mom. anses ha sålt dem till den som köper vouchern.

26 a §

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 e §.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

26 h §

En näringsidkare anses inte göra ett gemenskapsinternt varuförvärv så som avses i 26 a § 2 mom. om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses den näringsidkare som varan är avsedd för göra ett gemenskapsinternt förvärv mot vederlag så som avses i 26 a § 1 mom. vid den tidpunkt då näringsidkaren övertar äganderätten till den vara som överförs genom dessa lagerarrangemang.

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från en annan medlemsstat till Finland, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland, och har inte heller något fast driftställe här,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i Finland, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattenummer vid den tidpunkt då transporten inleds,

4) den näringsidkare som överför varan fullgör de skyldigheter enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar de skyldigheter som anges i 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om

ersättandet i en sådan förteckning enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 26 i § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till Finland, ska den som överfört varan, med avvikelse från 1 mom., anses ha gjort ett gemenskapsinternt varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom. Det gemenskapsinterna förvärvet anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Inget gemenskapsinternt förvärv anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till den medlemsstat där transporten inleddes, och det har gjorts en anteckning om detta i en sådan förteckning i den medlemsstaten som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

26 i §

Den som överför varan anses ha gjort ett gemenskapsinternt varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom., om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 26 h § 4 mom.:

- 1) något av de villkor som avses i 26 h § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,
- 2) den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 26 h § 3 mom. uppfylls inte,
- 3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten,
- 4) varan transporteras till ett annat land än den medlemsstat som varan ursprungligen överfördes från, eller
- 5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses det gemenskapsinterna förvärvet ha skett den dag då

- 1) villkoret inte längre uppfylldes,
- 2) näringsidkaren ersattes av en annan person,
- 3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,
- 4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,
- 5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

63 §

En vara som ska transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat föreskrivs i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 e §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

Hänförande av transporten till försäljningen vid gemenskapsinterna kedjetransaktioner

63 c §

Om samma varor säljs flera gånger efter varandra och transporteras från Finland till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till Finland, direkt från den första säljaren till den sista köparen i kedjan, ska endast försäljningen till den mellanliggande säljaren betraktas som försäljning av varor med transport.

Om den mellanliggande säljaren emellertid har meddelat den föregående säljaren sitt mervärdesskattenummer i den medlemsstat där transporten inleds, betraktas endast den försäljning som gjorts av den mellanliggande säljaren som försäljning av varor med transport.

Med mellanliggande säljare avses en sådan säljare i kedjan, annan än den första säljaren, som transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för sin räkning.

Försäljning ombord på transportmedel inom gemenskapens område

63 d §

Då varor har sålts ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under persontransport inom gemenskapens område, anses försäljningen ha skett i Finland endast då transporten har inletts här.

Med persontransport inom gemenskapens område avses transporter mellan avgångs- och destinationsorten utan uppehåll utanför gemenskapen. Återtransporten betraktas som en separat transport.

Med avgångsorten för en persontransport avses den ort där passagerare första gången kan gå ombord på transportmedlet inom gemenskapens område. Med destinationsorten för en persontransport avses den ort där passagerare sista gången kan stiga av transportmedlet inom gemenskapens område.

Om transportmedlet mellan avgångs- och destinationsorten stannar utanför gemenskapen, anses som destinationsort för transporten före uppehållet den sista destinationsorten inom gemenskapen och som avgångsort för transporten efter uppehållet den första avgångsorten inom gemenskapen.

Försäljning av el samt av gas eller värme och kyla som levereras genom nät

63 e §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto konsumerar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

I denna paragraf avses med skattskyldig återförsäljare en näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas, el, värme och kyla är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen konsumtion av dessa produkter är obetydlig.

Gemenskapsinterna förvärv

63 f §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha skett i Finland om en vara som ska transporteras till köparen finns här i landet när transporten upphör.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ske i Finland även då köparen för det gemenskapsinterna förvärvet har använt det mervärdesskattenummer som givits i Finland och varutranspor-

RP 7/2019 rd

ten har inletts i en annan medlemsstat, om inte köparen visar att det gemenskapsinterna förvärvet har beskattats eller att han har fullgjort sin deklarationsskyldighet i anslutning till det gemenskapsinterna varuförvärvet i den medlemsstat där varustransporten upphörde.

63 h §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 g § i den stat där varustransporten upphörde även då

- 1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,
- 2) köparen har köpt varan för vidareförsäljning i den stat där varustransporten upphörde,
- 3) följande köpare är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare och han finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphörde,
- 4) varan i samband med köparens gemenskapsinterna förvärv har transporterats direkt från en annan medlemsstat än Finland till följande köpare,
- 5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om den följande köparen har upprättat fakturan, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och
- 6) köparen har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 §.

70 §

Skatt betalas på försäljning av varor till passagerare på ett fartyg eller luftfartyg för att medtas som resgods, om försäljningen sker under sådan persontransport som avses i 63 d §.

72 a §

Skatt betalas inte på sådan gemenskapsintern varuförsäljning som nämns i 72 b §.
En förutsättning för skattefri försäljning är att säljaren i fråga om den har fullgjort skyldigheten enligt 162 § att lämna en sammandragsdeklaration. Detta gäller inte försummelser som kan anses vara obetydliga.

72 b §

Försäljningen av en vara betraktas som gemenskapsintern försäljning endast om

- 1) köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland, och
- 2) köparen har beviljats ett mervärdesskattenummer i en annan medlemsstat och köparen har meddelat säljaren detta nummer.

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskapsinterna varuförvärv enligt 63 f § i Finland, om

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration

- 1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,
- 2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala

skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten,

3) över sådan vidareförsäljning av varor som sker i den stat där transporten upphör, om de gemenskapsinterna varuförvärv som den skattskyldige har gjort med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattade i den stat där transporten upphörde,

4) över mervärdesskattenumren för näringsidkare för vilka varor har transporterats genom de i 18 c § avsedda arrangemangen med avropslager, samt om ändringar i dessa uppgifter.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt andra förändringar i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

209 s §

Näringsidkaren ska föra en förteckning över de varor som näringsidkaren själv eller någon annan för näringsidkarens räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

En näringsidkare som överför varor genom de i 18 c § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning som gör det möjligt att övervaka att den paragrafen iakttas på behörigt sätt.

I en näringsidkares bokföring ska det gå att identifiera sådan lös egendom som för en arbetsprestation eller värdering blivit sänd till näringsidkaren från en annan medlemsstat av en näringsidkare som är införd i den andra medlemsstatens register över mervärdesskattskyldiga.

En näringsidkare till vilken varor säljs genom de i 26 h § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning över dessa varor.

Bestämmelser om vad som ska ingå i de förteckningar som avses i 2 och 4 mom. finns i artikel 54a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas, om en såld vara har levererats den dag lagen träder i kraft eller därefter. På försäljning av varor som har levererats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 18 c, 18 d, 26 h och 26 i § i denna lag tillämpas om en vara har överförs till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat den dag lagen träder i kraft eller därefter. På varor som före ikraftträdandet av lagen har överförts från Finland till ett lager som är beläget i en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till ett lager som är beläget i Finland, från vilket lager köparen har rätt överta äganderätten till varorna, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 2—5 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag 888/2009, som följer:

2 §

Vid tillämpning av 1 § 1 mom. 3 punkten i mervärdesskattelagen (1501/1993) anses landskapet Åland inte höra till Finland.

3 §

Vid tillämpning av 18 a—18 d § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

4 §

Vid tillämpning av 26 a, 26 b, 26 h och 26 i § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a—63 c, 63 e, 63 f och 63 h § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 4 juli 2019

Statsminister

Antti Rinne

Finansminister Mika Lintilä

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 18 b § 1 mom. 4 punkten, 18 c och 18 d §, 26 a § 3 mom., 26 b § 1 mom. 4 punkten, 63 § 2 mom., 63 c—63 e § och mellanrubrikerna före dem, 63 f och 63 g §, 70 § 2 mom., 72 a §, 72 b § 2 mom., det inledande stycket i 72 g § samt 162 och 209 s §,

av dem 18 b § 1 mom. 4 punkten sådan de lyder i lag 1767/1995, 18 c och 18 d § sådana de lyder i lag 416/2018, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom. och 63 e—63 g § sådana de lyder i lag 935/2004, 26 b § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 505/2014, 63 c och 72 a § samt 72 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 1486/1994, 63 d § sådan den lyder i lagarna 1392/2010 och 505/2014, mellanrubriken före 63 d § sådan den lyder i lag 1392/2010, 70 § 2 mom. sådant det lyder i lag 763/1999, det inledande stycket i 72 g § sådant det lyder i lag 331/2005 samt 162 och 209 s § sådana de lyder i lag 773/2016, samt

fogas till lagen nya 18 e, 18 f, 26 h och 26 i §, en ny mellanrubrik före 63 f § och till lagen en ny 63 h §, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

18 c §

Med voucher avses ett instrument för vilket det finns en skyldighet att godta det som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster och där de varor och tjänster som instrumentet avser eller de potentiella försäljarnas identitet anges antingen på själva instrumentet eller i tillhörande dokumentation, såsom i användningsvillkoren. Frimärken betraktas inte som vouchrar.

18 c §

En näringsidkare anses inte sälja en vara så som avses i 18 a §, om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses näringsidkaren sälja den vara som näringsidkaren överfört genom dessa lagerarrangemang som gemenskapsintern försäljning mot vederlag i enlighet med 72 b § 1 mom. vid den tidpunkt då den näringsidkare som varan var avsedd att säljas till övertar äganderätten till varan.

Gällande lydelse

Ett instrument som getts ut av en näringsidkare som säljer telekommunikationstjänster och som kan användas som vederlag för bland annat dessa tjänster betraktas som en voucher, vilket ändå inte påverkar tillämpningen av 41 och 42 § på försäljningen av separata tjänster som utgivaren eventuellt tillhandahåller med hjälp av instrumentet.

Med enfunktionsvoucher avses en voucher där beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas på försäljningen av de varor och tjänster som vouchern avser och försäljningslandet för varorna och tjänsterna är känt vid tidpunkten för utställandet av vouchern. Med flerfunktionsvoucher avses en annan voucher än en enfunktionsvoucher.

Föreslagen lydelse

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från Finland till en annan medlemsstat, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphör och har inte heller något fast driftställe där,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphör, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och mervärdesskattenummer i medlemsstaten i fråga vid den tidpunkt då transporten inleds,

4) den näringsidkare som överför varan fullgör sina skyldigheter enligt 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens identitet och mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om ersättandet i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 18 d § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till den medlemsstat där transporten upphörde, ska varan med avvikelse från 1 mom. anses ha blivit såld så som avses i 18 a §. Försäljningen anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Ingen försäljning anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till Finland, och det har gjorts en anteckning om detta i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Gällande lydelse

18 d §

En överlåtelse av en voucher utgör inte försäljning av en vara eller en tjänst separat från försäljningarna av de varor eller tjänster som vouchern avser. Försäljningen av en eventuell separat tjänst som hänför sig till distributionen av vouchern omfattas av beskattning i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

Det vederlag för försäljningen av en enfunktionsvoucher som den som säljer de varor eller tjänster som vouchern avser erhållit betraktas som vederlag eller en del av det enligt 15 § 1 mom. 2 punkten för försäljningen av dessa varor och tjänster.

När en skattskyldig som inte är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster överlåter vouchern i eget namn, anses denne sälja de varor och tjänster som vouchern avser till den som köper vouchern. Detta tillämpas endast om det är klart att voucherns värde täcker hela vederlaget för försäljningen av de varor eller tjänster som vouchern avser.

En näringsidkare som är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag för försäljning av varor eller tjänster, anses ha sålt varorna eller tjänsterna till en sådan skattskyldig som i enlighet med 3 mom. anses ha sålt dem till den som köper vouchern.

Föreslagen lydelse

18 d §

En vara anses ha blivit såld så som avses i 18 a §, om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 18 c § 4 mom.:

1) något av de villkor som avses i 18 c § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,

2) den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 18 c § 3 mom. uppfylls inte,

3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten,

4) varan transporteras till ett annat land än Finland, eller

5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses försäljningen enligt 18 a § ha skett den dag då

1) villkoret inte längre uppfylldes,

2) näringsidkaren ersätts av en annan person,

3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,

4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,

5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

18 e §

Med voucher avses ett instrument för vilket det finns en skyldighet att godta det som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster och där de varor och tjänster som instrumentet avser eller de potentiella försäljarnas identitet anges antingen på själva instrumentet eller i tillhörande dokumentation, såsom i användningsvillkoren. Frimärken betraktas inte som vouchrar.

Ett instrument som getts ut av en näringsidkare som säljer telekommunikationstjänster och som kan användas som vederlag för bland annat dessa tjänster betraktas som en voucher, vilket ändå inte påverkar tillämp-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningen av 41 och 42 § på försäljningen av separata tjänster som utgivaren eventuellt tillhandahåller med hjälp av instrumentet.

Med enfunktionsvoucher avses en voucher där beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas på försäljningen av de varor och tjänster som vouchern avser och försäljningslandet för varorna och tjänsterna är känt vid tidpunkten för utställandet av vouchern. Med flerfunktionsvoucher avses en annan voucher än en enfunktionsvoucher.

18 f §

En överlåtelse av en voucher utgör inte försäljning av en vara eller en tjänst separat från försäljningarna av de varor eller tjänster som vouchern avser. Försäljningen av en eventuell separat tjänst som hänför sig till distributionen av vouchern omfattas av beskattning i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

Det vederlag för försäljningen av en enfunktionsvoucher som den som säljer de varor eller tjänster som vouchern avser erhållit betraktas som vederlag eller en del av det enligt 15 § 1 mom. 2 punkten för försäljningen av dessa varor och tjänster.

När en skattskyldig som inte är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster överlåter vouchern i eget namn, anses denne sälja de varor och tjänster som vouchern avser till den som köper vouchern. Detta tillämpas endast om det är klart att voucherns värde täcker hela vederlaget för försäljningen av de varor eller tjänster som vouchern avser.

En näringsidkare som är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag för försäljning av varor eller tjänster, anses ha sålt varorna eller tjänsterna till en sådan skattskyldig som i enlighet med 3 mom. anses ha sålt dem till den som köper vouchern.

26 a §

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga

26 a §

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga

Gällande lydelse

om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 d §.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

Föreslagen lydelse

om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 e §.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

26 h §

En näringsidkare anses inte göra ett gemenskapsinternt varuförvärv så som avses i 26 a § 2 mom. om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses den näringsidkare som varan är avsedd för göra ett gemenskapsinternt förvärv mot vederlag så som avses i 26 a § 1 mom. vid den tidpunkt då näringsidkaren övertar äganderätten till den vara som överförs genom dessa lagerarrangemang.

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från en annan medlemsstat till Finland, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland, och har inte heller något fast driftställe här,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i Finland, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattnummer vid den tidpunkt då transporten inleds,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) den näringsidkare som överför varan fullgör de skyldigheter enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar de skyldigheter som anges i 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om ersättandet i en sådan förteckning enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 26 i § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till Finland, ska den som överfört varan, med avvikelse från 1 mom., anses ha gjort ett gemenskapsinternt varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom. Det gemenskapsinterna förvärvet anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Inget gemenskapsinternt förvärv anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till den medlemsstat där transporten inleddes, och det har gjorts en anteckning om detta i en sådan förteckning i den medlemsstaten som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

26 i §

Den som överför varan anses ha gjort ett gemenskapsinternt varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom., om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 26 h § 4 mom.:

1) något av de villkor som avses i 26 h § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,

2) den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 26 h § 3 mom. uppfylls inte,

3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) varan transporteras till ett annat land än den medlemsstat som varan ursprungligen överfördes från, eller

5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses det gemenskapsinterna förvärvet ha skett den dag då

1) villkoret inte längre uppfylldes,

2) näringsidkaren ersattes av en annan person,

3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,

4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,

5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

63 §

63 §

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat bestäms i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 d §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

En vara som ska transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat föreskrivs i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 e §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

Försäljning ombord på transportmedel inom gemenskapens område

Hänförande av transporten till försäljningen vid gemenskapsinterna kedjetransaktioner

63 c §

63 c §

Då varor har sålts ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under persontransport inom gemenskapens område, anses försäljningen ha skett i Finland endast då transporten har inletts här.

Med persontransport inom gemenskapens område avses transporter mellan avgångs- och destinationorten utan uppehåll utanför gemenskapen. Återtransporten betraktas som en separat transport.

Med avgångsorten för en persontransport avses den ort där passagerare första gången

Om samma varor säljs flera gånger efter varandra och transporteras från Finland till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till Finland, direkt från den första säljaren till den sista köparen i kedjan, ska endast försäljningen till den mellanliggande säljaren betraktas som försäljning av varor med transport.

Om den mellanliggande säljaren emellertid har meddelat den föregående säljaren sitt mervärdesskattenummer i den medlemsstat där transporten inleds, betraktas endast den

Gällande lydelse

kan gå ombord på transportmedlet inom gemenskapens område. Med destinationsorten för en persontransport avses den ort där passagerare sista gången kan stiga av transportmedlet inom gemenskapens område.

Om transportmedlet mellan avgångs- och destinationsorten stannar utanför gemenskapen, anses som destinationsort för transporten före uppehållet den sista destinationsorten inom gemenskapen och som avgångsort för transporten efter uppehållet den första avgångsorten inom gemenskapen.

Försäljning av el samt av gas eller värme och kyla som levereras genom nät

63 d §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överlåts. Om varorna inte överlåts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överlåts. Om varorna inte överlåts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

I denna paragraf avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas, el,

Föreslagen lydelse

försäljning som gjorts av den mellanliggande säljaren som försäljning av varor med transport.

Med mellanliggande säljare avses en sådan säljare i kedjan, annan än den första säljaren, som transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för sin räkning.

Försäljning ombord på transportmedel inom gemenskapens område

63 d §

Då varor har sålts ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under persontransport inom gemenskapens område, anses försäljningen ha skett i Finland endast då transporten har inletts här.

Med persontransport inom gemenskapens område avses transporter mellan avgångs- och destinationsorten utan uppehåll utanför gemenskapen. Återtransporten betraktas som en separat transport.

Med avgångsorten för en persontransport avses den ort där passagerare första gången kan gå ombord på transportmedlet inom gemenskapens område. Med destinationsorten för en persontransport avses den ort där passagerare sista gången kan stiga av transportmedlet inom gemenskapens område.

Om transportmedlet mellan avgångs- och destinationsorten stannar utanför gemenskapen, anses som destinationsort för transporten före uppehållet den sista destinationsorten inom gemenskapen och som avgångsort för transporten efter uppehållet den första avgångsorten inom gemenskapen.

Gällande lydelse

värme och kyla är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av dessa produkter är obetydlig.

Gemenskapsinterna förvärv

63 e §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha skett i Finland om en vara som skall transporteras till köparen finns här i landet när transporten upphör.

Föreslagen lydelse

Försäljning av el samt av gas eller värme och kyla som levereras genom nät

63 e §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto konsumerar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

I denna paragraf avses med skattskyldig återförsäljare en näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas, el, värme och kyla är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen konsumtion av dessa produkter är obetydlig.

Gemenskapsinterna förvärv

63 f §

63 f §

Gällande lydelse

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ske i Finland även då köparen för det gemenskapsinterna förvärvet har använt det mervärdesskattenummer som givits i Finland och varutransporten har inletts i en annan medlemsstat, om inte köparen visar att det gemenskapsinterna förvärvet har beskattats eller att han har fullgjort sin deklarationskyldighet i anslutning till det gemenskapsinterna varuförvärvet i den medlemsstat där varutransporten upphörde.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

2) köparen har köpt varan för vidareförsäljning i den stat där varutransporten upphörde,

3) följande köpare är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare och han finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphörde,

4) varan i samband med köparens gemenskapsinterna förvärv har transporterats direkt från en annan medlemsstat än Finland till följande köpare,

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om den följande köparen har upprättat fakturan, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och

6) köparen har fullgjort sin deklarationskyldighet enligt 162 e §.

Föreslagen lydelse

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha skett i Finland om en vara som ska transporteras till köparen finns här i landet när transporten upphör.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ske i Finland även då köparen för det gemenskapsinterna förvärvet har använt det mervärdesskattenummer som givits i Finland och varutransporten har inletts i en annan medlemsstat, om inte köparen visar att det gemenskapsinterna förvärvet har beskattats eller att han har fullgjort sin deklarationskyldighet i anslutning till det gemenskapsinterna varuförvärvet i den medlemsstat där varutransporten upphörde.

63 h §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 g § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2) köparen har köpt varan för vidareförsäljning i den stat där varutransporten upphörde,

3) följande köpare är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare och han finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphörde,

4) varan i samband med köparens gemenskapsinterna förvärv har transporterats direkt från en annan medlemsstat än Finland till följande köpare,

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om den följande köparen har upprättat fakturan, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och

6) köparen har fullgjort sin deklarationskyldighet enligt 162 §.

70 §

Skatt betalas på försäljning av varor till passagerare på ett fartyg eller luftfartyg för att medtas som resgods, om försäljningen sker under sådan persontransport som avses i 63 c §.

70 §

Skatt betalas på försäljning av varor till passagerare på ett fartyg eller luftfartyg för att medtas som resgods, om försäljningen sker under sådan persontransport som avses i 63 d §.

72 a §

Skatt betalas inte på sådan gemenskapsintern varuförsäljning som nämns i 72 b §.

72 a §

Skatt betalas inte på sådan gemenskapsintern varuförsäljning som nämns i 72 b §.

En förutsättning för skattefri försäljning är att säljaren i fråga om den har fullgjort skyldigheten enligt 162 § att lämna en sammandragsdeklaration. Detta gäller inte försummelser som kan anses vara obetydliga.

72 b §

Försäljningen av en vara betraktas som gemenskapsintern försäljning endast om köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland.

72 b §

Försäljningen av en vara betraktas som gemenskapsintern försäljning endast om

1) köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland, och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2) köparen har beviljats ett mervärdesskatte-
tenummer i en annan medlemsstat och köpa-
ren har meddelat säljaren detta nummer.

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskaps-
interna varuförvärv enligt 63 e § i Finland,
om

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskaps-
interna varuförvärv enligt 63 f § i Finland, om

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalender-
månad lämna en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försälj-
ningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av sådana tjänster som
beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar
65 § och som köparen, då denne är en närings-
sidkare eller en juridisk person som inte
är näringsidkare men finns upptagen i registret
över mervärdesskattskyldiga, är skyldig
att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt
en bestämmelse som motsvarar 9 §
1 mom., med undantag för sådana försälj-
ningar av tjänster som är befriade från skatt i
beskattningsstaten.

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalender-
månad lämna en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försälj-
ningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av sådana tjänster som
beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar
65 § och som köparen, då denne är en närings-
sidkare eller en juridisk person som inte
är näringsidkare men finns upptagen i registret
över mervärdesskattskyldiga, är skyldig
att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt
en bestämmelse som motsvarar 9 §
1 mom., med undantag för sådana försälj-
ningar av tjänster som är befriade från skatt i
beskattningsstaten,

3) över sådan vidareförsäljning av varor
som sker i den stat där transporten upphör,
om de gemenskapsinterna varuförvärv som
den skattskyldige har gjort med stöd av 63 g §
anses ha blivit beskattade i den stat där
transporten upphörde,

4) över mervärdesskattenumren för närings-
sidkare för vilka varor har transporte-
rats genom de i 18 c § avsedda arrange-
mangen med avropslager, samt om änd-
ringar i dessa uppgifter.

*En sammandragsdeklaration ska lämnas
också när ett gemenskapsinternt varuförvärv
som den skattskyldige har gjort, med stöd av
63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där
transporten upphörde.*

Års- och omsättningsrabatter, köp- och för-
säljningskrediteringar, överskottsåterbä-
ringar och andra motsvarande korrigerings-
poster, som beviljats köparen och som gäller
sådan försäljning som uppgetts i samman-
dragsdeklarationen samt annan förändring i

Års- och omsättningsrabatter, köp- och för-
säljningskrediteringar, överskottsåterbä-
ringar och andra motsvarande korrigerings-
poster, som beviljats köparen och som gäller
sådan försäljning som uppgetts i samman-
dragsdeklarationen samt andra förändringar i

Gällande lydelse

fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

209 s §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

Föreslagen lydelse

fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

209 s §

Näringsidkaren ska föra en förteckning över de varor som näringsidkaren själv eller någon annan för *näringsidkarens* räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

En näringsidkare som överför varor genom de i 18 c § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning som gör det möjligt att övervaka att den paragrafen iaktas på behörigt sätt.

I en näringsidkares bokföring ska det gå att identifiera sådan lös egendom som för en arbetsprestation eller värdering blivit sänd till näringsidkaren från en annan medlemsstat av en näringsidkare som är införd i den andra medlemsstatens register över mervärdesskattskyldiga.

En näringsidkare till vilken varor säljs genom de i 26 h § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning över dessa varor.

Bestämmelser om vad som ska ingå i de förteckningar som avses i 2 och 4 mom. finns i artikel 54a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas, om en såld vara har levererats den dag lagen träder i kraft eller därefter. På försäljning av varor som har levererats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i 18 c, 18 d, 26 h och 26 i § i denna lag tillämpas om en vara har överförts till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat den dag lagen träder i kraft eller därefter. På varor som före ikraftträdandet av lagen har överförts från Finland till ett lager som är beläget i en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till ett lager som är beläget i Finland, från vilket lager köparen har rätt överta äganderätten till varorna, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 2—5 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag 888/2009, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Vid tillämpning av 1 § 1 mom. 3 punkten mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

3 §

Vid tillämpning av 18 a och 18 b §§ mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

4 §

Vid tillämpning av 26 a och 26 b §§ mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Föreslagen lydelse

2 §

Vid tillämpning av 1 § 1 mom. 3 punkten i mervärdesskattelagen (1501/1993) anses landskapet Åland inte höra till Finland.

3 §

Vid tillämpning av 18 a—18 d § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

4 §

Vid tillämpning av 26 a, 26 b, 26 h och 26 i § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a—63 c, 63 e, 63 f och 63 h § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Denna lag träder i kraft den 20 .